

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 grudnia 2013 r.

Poz. 4554

UCHWAŁA NR 256/G117/P/13 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 28 listopada 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 3 w zw. z art. 17 ust. 2 i art. 19 pkt 1) lit. b) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXII/272/13 Rady Miejskiej w Krynicy Morskiej z dnia 7 listopada 2013r. w sprawie określenia dziennych stawek opłaty miejscowej, sposobu poboru, terminu płatności, inkasentów oraz wprowadzenia zwolnień od opłaty

orzeka nieważność § 2 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2013r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XXII/272/13 Rady Miejskiej w Krynicy Morskiej z dnia 7 listopada 2013r. w sprawie określenia dziennych stawek opłaty miejscowej, sposobu poboru, terminu płatności, inkasentów oraz wprowadzenia zwolnień od opłaty, zaś w dniu 28 listopada 2013r. była ona przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium Izby ustaliło, że Rada Miejska w § 2 ust. 1 postanowiła, że: „Ustaloną w § 1 opłatę miejscową pobieraną od dzieci, młodzieży uczącej się oraz emerytów i rencistów obniża się o 50%”, natomiast w § 2 ust. 2 postanowiła, że: „Zwalnia się z opłaty miejscowej dzieci do lat 3”.

Rozpoznając powyższą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że w części przedstawionej wyżej jest ona obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, polegającą na przekroczeniu uprawnień Rady Miasta, wynikających z art. 19 pkt 1 w zw. z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych upoważniających Radę Miejską do wprowadzenia zwolnień jedynie o charakterze przedmiotowym.

Zgodnie z przywołanymi przepisami prawa Rada Miejska upoważniona jest wyłącznie do wprowadzenia innych niż przewidziane w ustawie zwolnień o charakterze przedmiotowym (wyżej przywołany art. 19 pkt 3 w/w ustawy), przez co należy rozumieć również (jako działanie o mniejszych skutkach negatywnych dla wpływów podatkowych) różnicowanie stawek o charakterze przedmiotowym.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku brzmienie art. 19 pkt 3 w zw. z art. 17 ust. 2 i art. 19 pkt 1) lit b) w/w ustawy nie pozostawia wątpliwości, że różnicowanie wysokości opłaty miejscowej jest dopuszczalne (w granicach stawki maksymalnej), aczkolwiek tylko ze względu na rodzaj przedmiotu opodatkowania.

Kolegium zwraca ponadto uwagę, że ustalenia Rady Miejskiej w Krynicy Morskiej dotyczące określenia stawki opłaty miejscowej pobieranej od dzieci, młodzieży uczącej się oraz emerytów i rencistów określają jedynie procentowy wskaźnik podstawowej stawki tej opłaty, zamiast wskazania jednoznacznie właściwych stawek kwotowo, bez konieczności ich samodzielnego obliczania przez podatnika. Tym samym ustalenie

stawek opłaty miejscowej poprzez obniżanie stawki już ustalonej o pewien procent, nie może być utożsamiane z uprawnieniem rady gminy do określania wysokości stawek opłaty miejscowej.

W ocenie Kolegium tutejszej Izby uchwała organu stanowiącego winna być jednoznaczna i zrozumiała nie tylko dla jej twórców, lecz przede wszystkim dla jej odbiorców, w tym dla podmiotów, na które nakłada się obowiązek podatkowy. Konieczne jest zatem określenie stawki opłaty miejscowej w sposób precyzyjny. Procentowe obniżenie podstawowej stawki opłaty miejscowej nie może być utożsamione ze zwolnieniem w rozumieniu przepisów wynikających z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z ww. przepisem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może wprowadzać jedynie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych. Zatem chcąc różnicować wysokość tych opłat może to dokonywać tylko przedmiotowo, nie zaś podmiotowo.

Należy dodać, że przepisy dotyczące opłaty miejscowej zawarte w art. 17 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określają zamknięty katalog zwolnień o charakterze podmiotowym.

Ponadto w § 2 ust. 2 badanej uchwały Rada Miejska w Krynicy Morskiej zwolniła z opłaty miejscowej dzieci do lat 3, a więc dokonała zwolnienia o charakterze podmiotowym, do czego, w ocenie Kolegium, nie była uprawniona.

Zatem istniejące ograniczenia, jakie ustawodawca wprowadził do kształtowania przez gminę wszystkich opłat lokalnych określonych w art. 19 pkt 1 w/w ustawy, dotyczą braku możliwości różnicowania tych stawek w zakresie podmiotowym, a także narzuconych górnych limitów dziennej stawki kwotowej danej opłaty.

Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął, między innymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 15 grudnia 2008 r. sygn. akt I SA/Bd 581/08.

Kolegium Izby zwraca jednocześnie uwagę, że ustawodawca w art. 17 ust. 2 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uwzględnił interes zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej poprzez zwolnienie ich z opłaty miejscowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka